

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317208816
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317208816.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: I. X. nar. XX. XX. XXXX, bytom W., M. R. D. XXX/XX, o zaplatenie 3.160,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 17. januára 2018 č. k. 9Csp/121/2017-63 v jeho vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (IV.) z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 746,50 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21. 03. 2017 do zaplatenia, v splátkach po 40 eur mesačne pod stratou výhody splátok, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Ďalším výrokom konanie v časti o zaplatenie 463,34 eura s príslušenstvom konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 497, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

1.1. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej kreditnú platobnú kartu so schváleným úverovým rámcom 2.100 eur, z ktorej žalovaná čerpala úver so zmluvným úrokom 22,80%. Žalovaná tvrdila, že jej nebola doručená úverová zmluva. Táto však bola uzatvorená v zmysle čl. II bod 2 obchodných podmienok prijatím a schválením žiadosti žalovanej z 26. 09. 2013, ktorá bola schválená dňa 02. 10. 2013. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 04. 05. 2014. Z výpisu Bankomatky Quatro zistil, že žalobca po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru k 04. 05. 2014 na účet debetných transakcií pripisoval ďalšie úroky, sankčné úroky po vyhlásení okamžitej splatnosti a na účet kreditných transakcií žalovanou vykonávané splátky úveru. V zmluve o úvere bol uvedený nesprávny údaj o RPMN, keď hodnota RPMN mala byť správne uvedená 27,08%. Nesprávne vyčíslená hodnota RPMN robí úver bezúročný a bez poplatkov (§ 11 písm. b/ zákona). Žalobca sa domáha zaplatenia po čiastočnom späťvzatí žaloby a úprave petitu dlžnej istiny 2.039,45 eura a zákonného úroku 5% ročne od 21. 03. 2017 postupne zo zostatku istiny za jednotlivé obdobia až do zaplatenia. Vzhľadom na to, že na daný úver je nesprávne uvedený údaj RPMN, je bez úrokov a bez poplatkov, žalobcovi patrí len istina do výšky poskytnutého úveru. Žalovaná zaplatila na úvere celkom 1.353,35 eura, a tak žalobcovi priznal rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom zaplatenými splátkami.

1.2. Žalobca výšku dlžnej neuhradenej čiastky úveru vyčíslil so započítaním zmluvného úroku z úveru aj za obdobie po zosplatnení úveru dňom 05. 04. 2014. Od splatnosti úveru je však dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V danom prípade žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu, že žalovaná nesplácala úver riadne a včas. V opačnom prípade na ťarchu spotrebiteľovi tak dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). Dospel teda k záveru, že ak po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie celej dlžnej istiny v lehote, ktorú určil a on si uplatnil svoj nárok na plnenie až takmer po 2 rokoch od zosplatnenia a plynutím tohto času si účtoval aj naďalej zmluvný úrok 22,80% ročne, dospel súd k záveru, že od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru mu zmluvný úrok nepatrí. Sankciou za omeškanie s plnením peňažného dlhu je ročný úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 21. 03. 2017, kedy žalovaná už nesporne v omeškaní bola.

1.3. Žalovaná požiadala o povolenie splátok z dôvodu, že nie je schopná zaplatiť celú sumu naraz, je poberateľkou starobného dôchodku 350 eur mesačne, žije sama a má zdravotné problémy. Súd jej preto povolil splácať pohľadávku v splátkach, keď je zrejmé, že jej sociálne pomery nedovoľujú splatiť celú sumu naraz. V prípade, že neuhradí čo i len jednu splátku, stane sa celý zostatok dlhu splatný naraz. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, a nakoľko strany mali pomerne rovnaký úspech v konaní, rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku, ako aj súvisiacom výroku o trovách konania napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá sa domáhala jeho zmeny a zamietnutia žaloby. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd sa vôbec nevyssporiadal s prostriedkami procesnej obrany, ktorá spočívala v nepreukázaní podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj s námietkou premlčania. Namietala, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 OZ medzi účastníkmi dohodnuté. Žalobca musí tiež splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Vzhľadom na to, že Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty uzavrel v mene VÚB, a. s. správca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., ktorý aj vyhlásil listom zo dňa 04. 05. 2014 mimoriadnu splatnosť nie je z napadnutého rozhodnutie zrejmé, na základe akého ustanovenia zmluvy bol správca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v mene VÚB, a. s. Žalobca nepredložil výzvu spolu s doručenkou v zmysle § 53 ods. 9 OZ, aby upozornil, že je v omeškaní čo len s jednou splátkou viac ako 3 mesiace a ktorou by ju zároveň upozornil, že ak neuhradí dlžnú sumu v stanovenej lehote, veriteľ pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z výpisu z kartového účtu vyplýva, že po 20. 04. 2014, teda 3 roky spätne od podania žaloby, nerealizovala žiadne debetné transakcie, takže nárok žalobcu je premlčaný. Ak by aj súd mal preukázané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 04. 05. 2014, takéto mimoriadne zosplatnenie sa môže vzťahovať výlučne len na splátky splatné do budúcnosti, nemôže sa však vzťahovať na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala pred 04. 05. 2014. Z výpisu z kartového účtu vyplýva, že realizovala všetky debetné transakcie pred 20. 04. 2014, ktoré sú však premlčané, preto žalobca nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu a jeho nárok je premlčaný v celom rozsahu.

3. Žalobca sa písomne k podanému odvolaniu žalovanej nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vrátil mu vec podľa § 391 ods. 1 CSP v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom žaloby uplatnenej na súde prvej inštancie dňa 20. 04. 2017 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 3.160,66 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 3.160,66 eura od 21. 03. 2017 do zaplatenia. Dôvodil tým, že so žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 02. 10. 2013 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. 44762998. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške

22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 2.100 eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 70 eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 09. 03. 2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28. 02. 2017, ktorý obsahoval súhrn debetných doložiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s konečným zostatkom 3.160,66 eura. K podanej žalobe pripojil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky, ktorú žalovaná podpísala dňa 26. 09. 2013 a žalobca dňa 02. 10. 2013, na základe ktorej bol žalovanej schválený úverový rámec 2.100 eur so štandardnou mesačnou splátkou 70 eur. Zároveň predložil Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ako aj výpis z Bankomatky Quatro za obdobie od 10. 10. 2013 do 28. 02. 2017. Na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky Consumerom Finance Holding, a. s. - správca pohľadávok spoločnosti VÚB, a. s. súd prvej inštancie na návrh uznesením zo dňa 21. 07. 2017 pod č. k. 9Csp/121/2017-40 vyhovel návrhu žalobcu, aby do konania na strane legitimovaného subjektu vstúpila namiesto spoločnosti VÚB, a. s. spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz dňa 30. júna 2017 č. k. 9Csp/121/2017-25, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom namietala, že Zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty zo dňa 02. 10. 2013 neobsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto je potrebné danú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Namietala premičanie jednotlivých splátok a zároveň namietala, že žalobca mohol pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo podľa § 565 OZ medzi účastníkmi dohodnuté. Špecifikáciou žalobného návrhu zo dňa 09. 01. 2018 (č. I. 53) žalobca zoberal žalobný návrh v časti o zaplatení istiny vo výške 657,87 eura (poplatky a sankčný úrok) späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Z dôvodu čiastočnej úhrady dlhu počas súdneho konania žalovanou zoberal návrh späť i v časti zaplatenia istiny vo výške 463,34 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Zároveň v konaní bolo predložené Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04. 05. 2014 (č. I. 57) pod hlavičkou „Slovenské kreditné karty“, z ktorého oznámenia vyplýva, že dlh žalovanej z kreditnej karty Bankomatka Quatro č. 0044762998 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie potom vo veci rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 746,50 eura s 5%-ným úrokom z omeškania ročne od 21. 03. 2017 do zaplatenia v splátkach po 40 eur mesačne pod stratou výhody splátok. Druhým výrokom konanie v časti o zaplatenie 463,34 eura s prislúšenstvom zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu absencie odvolania v zastavujúcom výroku a v zamietajúcom výroku nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal vyhovujúci výrok, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 746,50 eura s prislúšenstvom, ako aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd neprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

9. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP, teraz čl. 2 ods. 1 CSP; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, príp. postúpenie môže byť síce zákonom dovolené, ale za určitých podmienok. Takýmto prípadom je aj ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Uvedené skutočnosti vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 sú základným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej centrálnej banky. Postúpenie pohľadávky podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov, ak nie je dovolená, spôsobuje to absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39). Pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle Zákon o bankách (§ 92 ods. 8) preto musia byť splnené vyššie uvedené zákonné predpoklady. Predovšetkým je to písomná výzva banky dlžníkovi, ktorá je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Je vždy preto povinnosťou žalobcu preukázať takýto dôkaz v konaní, ako aj preukázať druhú podmienku, že je dlžník nepretržite viac ako 90 dní v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.

13. Súd prvej inštancie sa aktívnou legitímáciou žalobcu v konaní nezaoberal, keď neskúmal ukončenie záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami sporu, ani skutočnosť, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pričom uvedenú skutočnosť namietala v podanom odpore samotná žalovaná, a rovnako túto skutočnosť namietala aj v podanom odvolaní. V spise sa nachádza síce Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (na č. I. 57), ktoré je vydané pod hlavičkou „Slovenské kreditné karty“ a z ktorého vyplýva, že žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, preto sa mal stať splatný dlh v celom rozsahu, pričom výška predstavuje 2.378,49 eura. Na uvedenej listine je v spodnej časti uvedený Consumer Finance Holding, a. s. bez ozrejmenia, v akom vzťahu je táto spoločnosť k žalovanej, a či teda takýto subjekt mohol vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. To, či v skutočnosti táto listina - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bola doručená žalovanej, v konaní nebolo preukázané, rovnako nebolo preukázané, že pôvodný žalobca písomne vyzval žalovanú, tak ako to má na mysli ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.

14. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní si vyriešiť v prvom rade aktívnu legitímáciu žalobcu v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, vyporiadať sa, či žalobca mohol platne nadobudnúť pohľadávku bývalého veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a. s. cez zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj ust. § 525 OZ a posúdiť, či boli splnené podmienky, za ktorých je možné postúpiť pohľadávku inému subjektu, ktorý nie je bankou. Až po vyhodnotení, či žalobca je aktívne legitímovaný na uplatnenie žalovaného nároku, sa súd prvej inštancie bude zaoberať aj účinkami Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04. 05. 2014, keď z uvedeného podania (na č. I. 57) nie je zrejmé, ktorý subjekt vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. V ďalšom sa vyporiada i s ďalšími námietkami žalovanej, ktoré prezentovala nielen vo svojom odpore, ale aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vrátil mu vec v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).